

børn under 16 år, omfattes sådanne børn af ordningen efter § 2, stk. 1:

Spørgsmål 11:

Gælder bestemmelsen i § 2, stk. 3, 3. punktum, også i tilfælde, hvor barnet har egen indtægt?

Svar:

Ved anvendelsen af lovens bestemmelser om indtægtsgrænsen ses der bort fra et barns egen indtægt, når barnet er under 16 år. Den nævnte bestemmelse om valgfrihed mellem de to sygesikringsordninger finder anvendelse, uanset om det pågældende hjemmeværende barn har egen indtægt.

Spørgsmål 12:

Ud fra hvilke synspunkter har man i § 3, stk. 1, fastsat en 16 års grænse? Ville det ikke være rimeligt at lægge den højere oppe?

Svar:

Den foreslåede bestemmelse i § 3, stk. 1, hvorefter indtægtsgrænsen for forsørgere af børn forhøjes med et vist beløb pr. barn under 16 år, stemmer med den gældende lovs § 9, stk. 2.

Bestemmelsen må ses i sammenhæng med forslaget § 3, stk. 2, sidste punktum, hvorefter et barn under 16 år henføres til samme persongruppe som forsørgeren. Heraf følger, at en person over 16 år henføres til den persongruppe, hvortil den pågældende henhører, bedømt ud fra vedkommendes egen indtægt. Dette stemmer også med den gældende lov, hvorefter en person ved det fyldte 16. år optages som selvstændigt sygekassemedlem og henføres til de nuværende medlemsgrupper A eller B på grundlag af sin personlige indtægt. Ligesom efter den gældende lov vil en person efter lovforslaget fra 16 års alderen blive betragtet som selvstændig sikret person, så at der formentlig — ligesom hidtil — ifølge lægeoverenskomst vil blive beregnet særskilt lægehonorar vedrørende personer over denne alder.

Til forskel fra den gældende ordning medfører et barns overgang til at være selvstændig sikret person efter lovforslaget imidlertid ikke, at der skal betales medlemskontingent for den pågældende, men den 16-årige vil under den foreslåede ordning alene komme til at bidrage til finansiering af den

offentlige sygeforsikring gennem eventuelle skatter eller offentlige afgifter.

Ved overvejelser om eventuel forhøjelse af 16 års-grænsen i § 3, stk. 1, til f. eks. 18 år måtte det tages i betragtning, at adskillige unge i 16-18 års alderen har betydelige personlige indtægter, og man måtte da formentlig sammenlægge barnets indtægt med forældrenes ved bedømmelsen af, om såvel forældre som børn (op til 18 års alderen) skulle henføres til den ene eller den anden persongruppe. Dette ville medføre en belastning af administrationen vedrørende beregning af indtægtsgrænsen. Hertil kommer, at det ville forrykke forudsætningerne for lægeoverenskomsterne, hvis personer i 16-18 års alderen ikke længere blev betragtet som selvstændigt sikrede personer.

Spørgsmål 13:

Vil et barn med selvstændig indtægt altid være at henføre til samme persongruppe i medfør af § 3, stk. 1, som forsørgeren, uanset at barnet eventuelt har meget høj indtægt?

Svar:

Af praktisk-administrative grunde er det foreslået at se bort fra barnets egen indtægt ved bedømmelsen af, om et barn under 16 år henføres til den ene eller den anden af de persongrupper, der omhandles i forslaget § 2. På dette punkt er forslaget i overensstemmelse med den gældende sygeforsikringslov. Det må formentlig være en forudsætning for at henføre et barn til samme persongruppe som forsørgeren uden hensyn til barnets eventuelle indtægt, at reglen kun omfatter børn i de aldersgrupper, der i almindelighed ikke har større personlige indtægter, og grænsen foreslås derfor sat til 16 år.

Spørgsmål 14:

Hvad er baggrunden for den store, geografisk bestemte forskel i indtægtsgrænsens højde i § 3? Vil det ikke være rimeligt at sigte på en fastsættelse af en hele landet dækkende grænse, jfr. udviklingen inden for folkepensionen?

Svar:

De foreslåede satser i § 3, stk. 1, for indtægtsgrænsen i hovedstadsområdet og i det øvrige land og de foreslåede regler i § 28,